

Leesrooster 2008-12 2 dec. 2008 tot en met 4 jan. 2009

Onlangs werd gesproken uit Genesis 50 over Jozef. De komende dagen kijken wij naar Jozef, de toevoeger, een zeer bijzonder type (profetische uitbeelding vooraf) van onze Heer Jezus Christus.

dinsdag 2 dec. **Genesis 49:29-33**

Jakob (vasthouder) geeft nauwkeurig aan waar hij begraven moet worden: in de spelonk op het stuk grond, dat Abraham, zijn grootvader, voor 400 sikkelen zilver gekocht had (Genesis 23:14-21). Het werd een plaats waar de familie, behalve Rachel (Genesis 35:19), begraven werd. Zie hoe nadrukkelijk dit gezegd wordt – in Kanaän, het beloofde land, bij de eik(en). Zij verwachten opstanding!

Dat is ook onze verwachting; God spreekt het laatste woord: leven en heerlijkheid!

woensdag 3 dec. **Genesis 50:1-6**

Jozef gaat met veel liefde zijn vader begraven op de aangewezen plaats. Het balsemen duurde volgens de overlevering wel 70 dagen. Wat een eerbied en respect spreekt uit het handelen van Jozef! Het gaat dan ook om zijn vader. Zijn onderschikkende houding spreekt o.a. uit vers 4-6.

Paulus wijst kinderen de weg in Efeziërs 6:1-3.

donderdag 4 dec. **Genesis 50:7-13**

Een 'zware' delegatie begeleidt Jakob naar zijn rustplaats. De Egyptenaren trekken op naar Kanaän, een beweging, die in loop van de eeuwen vaker zou voorkomen. Vers 13 verhaalt nauwkeurig waar de grote aartsvader begraven werd.

De Kanaänieten beseften de zware rouw (vs. 11).

Stefanus verbindt de naam Sichem aan deze plaats in Handelingen 7:15,16. Deze aanduiding spreekt van de opstanding!

vrijdag 5 dec. **Genesis 50:14-18**

Menselijke gedachten bij de broers van Jozef. Na alles toch nog denken dat Jozef wel wraak zou nemen nu vader dood is. Zij kenden de liefde van Jozef nog onvoldoende, terwijl hij hen brood om te leven gaf. Het lijkt veel op de discipelen van de Heer Jezus, die Hem na drie jaar nog niet zo goed begrepen. Zij kenden de liefde van Christus, die niet dwingt, nog onvoldoende.

Dringt die liefde ons?

zaterdag 6 dec. **Genesis 50:19-21**

In vers 19 (CV) zegt Jozef: 'Vreest niet, want ik ben onder Elohim!' Weer een prachtig voorbeeld van hoe hij zich onderschikte aan God. Wat een inzicht blijkt uit vers 20!

Daar leren ook wij steeds meer mee rekenen. Anderen (ook broeders) kunnen kwade opzet hebben, maar God werkt alles uit, ten goede! Hij heeft leven voor allen op het oog – peilloze liefde is de bron. Laten wij doen wat goed is voor allen, inzonderheid voor de medegelovigen!

zondag 7 dec. **Genesis 50:22,26**

Opmerkelijk dat van zowel Jozef als van Jozua twee keer gezegd wordt, dat zij 110 jaar oud werden (zie Jozua 24:29 en Richteren 2:8). Jozua stamde van Jozef af; hij is uit de stam Efraïm. Jozef werd in een kist gelegd. Hetzelfde woord wordt later met 'ark' (die van het verbond) vertaald. Zo ging Jozef met het volk mee door de woestijn.

Met ons gaat Christus Jezus mee, dwars door de woestijn van ons leven. Wat een be-moediging is dat! Hij draagt, Hij troost!

maandag 8 dec. **Genesis 50:23**

Efraïm betekent: dubbele vrucht, de naam is verwant aan Efratha (vruchtbaar land), waar zijn oma Rachel, bij Bethlehem (broodhuis) begraven ligt (Genesis 35:19).

Manasse betekent: vergetelheid, hij die de smart deed vergeten. Daar klinkt (Gods) vergeving in door. Jozef zag van beide lijnen het derde geslacht. Drie heeft in de Schrift met *belofte* te maken. En op grond van geloof in de *belofte* die Elohim aan Abram in Genesis 15 deed, gaf Jozef aanwijzingen over zijn gebeente!

Handelen wij ook zo zeker en krachtig op grond van de beloften van Vader?

dinsdag 9 dec. **Genesis 50:24**

Jozef voegde dit aan de broeders toe. Zijn geloof in de duidelijke beloften van God gaf hem profetisch zicht op gebeurtenissen die honderden jaren later hun beslag zouden krijgen. Het kon niet anders, want Jahweh had gesproken! Bovendien was het gezworen aan de aartsvaders. Hebreeën 11:22 licht dit geloof van Jozef toe. Hij is zonder meer een type van het geloof van Jezus Christus, de grote Jozef!

Dankzij Zijn geloof zijn wij verlost, en leven wij in de vrijheid van Zijn genade.

woensdag 10 dec. **Genesis 50:25,26**

Jozef geloofde en schikte zich dus onder en naar het woord van God. Dat was zijn leven. Goed voorbeeld om na te volgen. Onderschikking loont, geeft vrede in je hart en leven; het bouwt op. Na lijden komt heerlijkheid. Jozef kende dat dubbele in zijn leven in Egypte (en daarvoor ook al); het lijden, de spanning; de afwijzing door zijn broeders. Toch wist hij in geloof, dat God het zou uitwerken ten goede!

Leef in dat besef!

donderdag 11 dec. **Genesis 50:25,26; Jozua 24:32**

Jozef werd aan het volk toegevoegd, dat door de woestijn trok. Jozef was in zekere zin verborgen, maar wel aanwezig! Een prachtig beeld van onze Heer, die in deze tijd verborgen in de hemel is, maar wel aanwezig in ons leven – onze tocht door de woestijn van het leven. Wat een troost zit daarin! Uiteindelijk komen de Israëlieten in het beloofde land (ook wij zullen dadelijk bij Hem in de hemel zijn) en begraven Jozef, ook bij Sichem, de plaats van de opstanding.

vrijdag 12 dec. **Jozua 24:32**

Het bijzondere is, dat Jakob dat stuk grond kocht voor 100 geldstukken. Dit getal heeft in de Schrift te maken met het binnengaan in het koninkrijk van God. Jozef had dus aanwijzingen gegeven, dat hij hier bij (de eik van) Sichem begraven moest worden. Zodat hij ook in zijn dood spreekt van geloof in de beloften van God. Hij was ingeslapen in de volle zekerheid, dat God hem zou opwekken uit de doden.

‘Vader, laat mijn leven en sterven ook in die volle zekerheid zijn!’

zaterdag 13 dec. **Psalm 105:8-22**

De psalmist bekijkt hier van God uit gezien de geschiedenis met Zijn volk. De verzen laten zien, hoe zeker Gods hand in de historie van dat volk aanwezig is.

De broers verkochten hem, maar eigenlijk stuurde Elohim Jozef. In vers 19 staat hoe Jozef doordrongen was van Gods woord.

Zijn ook wij zo doordrenkt van dat levende water, Zijn woorden? Laat je denken en hart daardoor sturen!

zondag 14 dec. **Handelingen 7:9-17**

Ook Stefanus verhaalt hoe bijzonder Jahweh werkte in en door Jozef; steeds is de redende hand van God zichtbaar aan het werk door Jozef. Fijn te zien, hoe Psalm 105 bepaalde accenten legt en hoe Stefanus andere belangrijke aspecten noemt. Steeds weer zie je, hoe God de geschiedenis maakt en leidt en stuurt; niets gaat buiten Hem om. In vers 16 valt op, dat de plaats waar de aartsvaders begraven liggen, heel belangrijk is. In alles zie je de trouw van God aan Zijn eigen beloften.

Hij doet wat Hij zegt – daar leven wij uit!

maandag 15 dec. **Psalm 19:1-7**

Deze psalm bestaat uit twee delen. Het eerste deel (vs.1-7) gaat over de schepping; het tweede (vs.8-15) over de Torah.

Zoals de zon alles onder haar licht brengt, zo verlicht de Torah ook alle dingen. De Torah is de zon.

'Zon' is in het Hebreeuws mannelijk en wordt vergeleken met '*die is als een bruidegom die uit zijn bruidsvertrek treedt*'. Het zou logisch zijn om in vs.7 'haar' te vervangen door 'zijn'.

dinsdag 16 dec. **Psalm 19:8-15**

Deze verzen gaan over de Torah. Zoals niets verborgen blijft voor de gloed van de zon (vs.7), zo blijft niets verborgen voor de gloed van de Torah (vs.13).

De 'wet des Heren' verkwikt de ziel (lett.: doet de ziel terugkeren), verheugt het hart en verlicht de ogen.

Vs.15 is een lied van de mens, die antwoordt op wat de Eeuwige zegt.

woensdag 17 dec. **Psalm 16**

Het is goed om ook te letten op het opschrift van deze psalm: 'Een kleinood van David'.

De komende dagen draait het om de zes psalmen, die op die manier getypeerd worden.

Het Hebreeuwse woord kan verklaard worden als *graveerwerk*, een mooi bewerkt sie- raad.

De opschriften staan er niet zomaar boven, er zit ook een geestelijke dimensie in. Psal- men zijn liederen voor het hart en vanuit het hart.

De zes psalmen, waarboven het woord 'graveerwerk' staat, hebben drie kenmerken: ze zijn persoonlijk, direct en privé. Zij gaan om intense, persoonlijke belevingen. En: ze hebben iets te maken met opstanding.

donderdag 18 dec. **Psalm 56**

Graveerwerk – met de bedoeling dat wat gezegd wordt nooit meer uitgewist zal worden.

Het gaat om leven te midden van de dood: 'Gij hebt mijn ziel beveiligd voor de dood' (vs.14 – lett.). Tegenover vs.6 staan vs.4,5 en 11,12. Het woord van de Eeuwige breekt door elke gesloten situatie, ook door de kerker van je ziel.

vrijdag 19 dec. **Psalm 57**

David moet vluchten voor Saul en verbergt zich in de spelonk (vs.1). Maar hij zit ook in een onzichtbare spelonk (vs.2). God voleindigt het: 'Mijn hart is gerust (lett.: gefundeerd – vs.8)'. Vergelijk dat met wat Paulus zegt in Fil.1:6!

Door het lied dat God David geeft, wordt het morgen. De dageraad ontstaat (vs.9)!

zaterdag 20 dec. **Psalm 58**

Ook in dit kleinood van David komt het opstandingsmotief naar voren. Herlees vs.11-12. Vs.12 zegt letterlijk: 'Toch is er vrucht voor de rechtvaardige, / toch is er een God, Die 'rechzet' op aarde.'

zondag 21 dec. **Psalm 59**

De psalm gaat over de bedreiging van het leven (vs.7,15). Ondanks al die bedreiging staat er: 'opdat zij gewaarworden, dat God heerst in Jakob, / tot aan de einden der aarde' (vs.14).

Ook dit *kleinood* graveert het Paasmotief in de tafel van ons hart! Vs.17 onderstreept dat.

maandag 22 dec. **Psalm 60**

Er staat een heel verhaal boven, dat begint met: 'Voor de koorleider. Op de wijze van: De lelie der getuigenis' (vs.1).

Dat getuigenis heeft niet zozeer met het getuigenis van een mens te maken, maar met het getuigenis, dat de Eeuwige geeft. Hij getuigt van Zijn waarheid. Die legt Hij in ons hart.

dinsdag 23 dec. **Jesaja 8:23-9:6**

In deze verzen klinkt de toekomst die aanbreekt, als de Messias er zal zijn. Te midden van deze verzen glanst vs.5: *'Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst.'* Naar die namen kijken wij de komende dagen.

woensdag 24 dec. **Jesaja 9:5**

Dit vers uit de profetie van Jesaja wordt door koren over heel de wereld gezongen, als zij het oratorium 'The Messiah' van Georg Friedrich Händel uitvoeren. Een cluster van namen die Hem, Die de naam boven alle naam heeft, loven.

'Wonderbare Raadsman' – de woorden van de vertaling zijn zo bekend. 'Wonderbaar' antwoordt de boodschapper van God, als Manoach, de vader van Simson, vraagt naar diens naam (Richter 13:18).

Als de Messias op aarde zijn zal, zal de wereld zich over Zijn handelen verbazen – 'wonderbaar'.

donderdag 25 dec. **Jesaja 9:5**

'Sterke God' – het Hebreeuwse woord achter 'sterk' laat zien, dat het niet zomaar 'sterk' is, maar *uitermate sterk*. Het werkt als een uitroep teken! Hij is er, Zijn aanwezigheid zal uitwerken en alles veranderen!

vrijdag 26 dec. **Jesaja 9:5**

'Eeuwige Vader' – Hij zal regeren over de hele aarde, de raadsman zijn van degenen, die dan heersen. Hij 'brengt' raad. Het Hebreeuwse woord is met 'vader' vertaald, maar de grondtekst heeft een vorm van 'brengen'. Hij is degene, die Gods plan uitwerkt in tijd en ruimte. Hij brengt door Zijn handelen alles op de plaats, die God bepaalde.

zaterdag 27 dec. **Jesaja 9:5**

'Vredevorst' – een wereld in angst, in druk en verdrukking verlangt naar vrede (Hebr. shalom). Dat is zoveel meer dan geen oorlog, dat omvat alle aspecten van het leven. Paulus noemt God in Romeinen 15:33 'De God des vredes'. Hij 'nu zij met u allen! Amen.' Van Paulus weten we wat Gods voornemen uiteindelijk uitwerkt. Wij lezen, spellen en danken Hem voor 1 Corinthiërs 15:28!

zondag 28 dec. **Filippenzen 2:9-11**

Valt het je op, dat wij, als wij Hem aanspreken, dat doen met een 'titel'. We zeggen: 'Heer' of 'Christus'. Door de Zoon mogen wij 'Abba, Vader' tegen de Eeuwige zeggen. God heeft a.h.w. een nieuwe verbinding met de mensheid. 1 Corinthiërs 15:24 laat zien, dat God geen Koning, maar Vader zal zijn. Niet onderdaan van een koninkrijk, maar lid van de familie!

maandag 29 dec. **Romeinen 8:13 + Galaten 4:6**

God heeft de wereld lief, Hij is de Vader van Zijn familie. In ons dienstbetoon erkennen wij Hem als Heer. Wij kunnen toch niet anders dan Hem op de juiste manier aanspreken! 'Vader' – dan danken we Hem voor Zijn liefde en nabijheid. En dat alles door Gods Zoon! Die Zoon is Heer, tot eer van God, de Vader.

dinsdag 30 dec. **Efeziërs 1:3-14 (17)**

Paulus leert ons bidden en hoe wij God mogen aanspreken. In vs.17 staat 'de God van onze Heer Jezus Christus, de Vader van de heerlijkheid'. Als verdrukking en lijden hem overkomt, noemt de apostel Hem 'de God en Vader der barmhartigheden en God aller vertroosting' (2 Corinthiërs 1:3).

woensdag 31 dec. **Psalm 90**

Deze psalm wordt in de kerken gelezen als 'oudejaarspsalm'. Het is een gebed van Mozes, de man Gods. In vs.1 staat *Adonai, Here* en die aansprekking zien wij ook in vs.17. De woorden staan als een kader om dit gebed heen. In *Adonai* zit heel sterk de gedachte Meester. Hij is de Meester, Die de geschiedenis beheerst. Hij staat aan het begin en de voleindung.

Hij is een 'toevlucht' (lett.: 'een onderduikplaats') geworden – 'van geslacht tot geslacht'. Die zekerheid mag er zijn! Hij is er!

'Leer ons zó onze dagen tellen, dat wij een wijs hart bekomen' (vs.12). Leer zo met de tijd om te gaan, ermee te leven.

In vs.13 keert de gedachte uit vs.3 terug: 'Keer weder, o Here! Hoelang nog?'

Dat mag een mens vragen. Eén ding is zeker: God doorwaakt de nacht en er volgt altijd een morgen. Het besef, dat Hij er 'in de morgenstond' is 'met Uw goedertierenheid' leidt tot je verheugen al je dagen.

In de brieven van Paulus worden wij op 'elkander' gewezen. Soms zullen de aanwijzingen teveel zijn om in een dag te lezen.

donderdag 1 jan. **Romeinen 12:4,5**

Als Paulus in zijn brieven spreekt over de wandel van een gelovige, gebruikt hij 28x de uitdrukking 'elkander'. D.i. dus: 'elk de ander'. Dat werkt uit tot eer van God en tot zegen van hen die ons omringen.

Wij zijn leden van elkander en leden van het lichaam van Christus. Lees hierbij ook Efeziërs 4:25 (ook de basis van die wandel) en vooral vs.32. Genade staat in ons vaandel en is gegrift in onze harten. Zoals Hij wij!

vrijdag 2 jan. **Romeinen 12:9-21**

Eigenlijk zouden wij vs.16 ('in broederliefde elkander genegen') moeten lezen samen met 1 Thessaloniken 3:12 en Romeinen 15:5.

zaterdag 3 jan. **Kolossenzen 3:12-14 (13)**

Net als in Efeziërs 4:2 staat hier 'elkander verdragend'. Dat vraagt de diepte van geduld en het opzij zetten van jezelf. Efeziërs 5:21 zegt het zo: 'je aan elkaar onderschikkend'.

zondag 4 jan. **Romeinen 15:7 + 13-21 (14)**

Wij gaan met liefde en tact om met de ander: 'in staat ook elkander terecht te wijzen'.

Daar lezen we dan Romeinen 14:13, Kolossenzen 3:9 en Romeinen 14:19 bij.

'aanvaardt elkander' (vs.7) wil ten diepste zeggen: 'tot je nemen, 'elkander door de liefde dienen' (Galaten 5:13) en 'elkanders moeilijkheden verdragen' (Galaten 6:2).

Allemaal aanwijzingen om met elkaar om te gaan! Dan mag de vrucht van de geest geplukt worden (Galaten 5:22,23).